

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL:

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA:

Deva, Strada Regina Maria 12

Ziua de Crăciun.

Nu este suflare omenească, care se nu aștepta cu un dor nespuse de mare această zi de sărbătoare. Nu mai vorbim de cei mititei, căci pentru ei e ziua celor mai pătrunzătoare bucurii, pe cari ei în întreaga lor viață nu le vor uita. Nu, nu e numai ziua lor, e și a noastră a celor vârstnici, e ziua tinerilor ca și a bătrânilor, a săracului ca și a bogatului, a servului ca și a stăpânului și a robului ca și a celui liber.

Da, e o zi mistică în feliul ei, când toate trec și ni se par schimbate și înoite, o zi, când privirea noastră e alta, când gândurile și faptele noastre se deosebesc de cele de mai dinainte.

O zi, când și răutatea și patimile omenești în neîncetatul lor curs, parcă s'au oprit pentru un popas, când durerea suferindului parcă a încetat, toate-toate îmbracă o altă haină nouă, mai bună, mai caldă și mai frumoasă.

O zi, cu adevărat mare și sublimă, care e în stare a ne face să ne asemănăm întrânsa mai mult de cât oricând. Este aceasta o zi, când noi, fiecarele am lăpădat, cele mai multe din preocupările noastre lumești, rămânând astfel toți, mai curați și mai aproape de firea noastră genuină, cea adevărată.

Este aceasta ziua minunii, ce a făcut și face Dumnezeu cu noi.

O, tu scumpă zi, rămâi, rămâi mai mult cu noi, rămâi, ca să ne înveți a cunoaște cu adevărat și mai mult puterea ta, rămâi, pentru a ne frământa mai îndelungat ogorul firei noastre, spre a deveni meleag aducător de roade îmbelșugate în gânduri curate și fapte fericitoare, a întregului neam al nostru, în această țară a noastră.

I. Josan.

Iubire.

1924 ani au trecut decând într'o peșteră dela marginea orașului Betleem, o mamă, alungată dela ușile aceloră cărora le cerea adăpost, își strângea cu iubire la sânu-i fraged și feceoresc pe nounăscutul său copilăș. Un copilăș cu ochii albaștri ca seninul cerului de vară, în cari se reoglindea iubirea Tatălui celui ce l-a trimis în lume cu menirea sublimă, de-a propovedui între oameni *iubirea*, cel mai scump tezaur al omenirii, care tezaur, până la venirea Sa, era îngropat în egoismul celor puternici, pentruca aceștia cu atât mai sigur se poată domina și ține mulțimea sub cătușele întunecului, pe care o credeau creiată anume pentru a le servi fără murmur.

1924 ani decând asupra acelei peșteri, locaș de adăpost alor mai mulți simpli și modești păstori, lumina cerească se răvărsa în unde strălucitoare, străbătută fiind de corul îngerilor, cari coborau în sbor lin, cântând imnuri de laudă: „*Mărire întru cei de sus, pe pământ pace, între oameni bunăvoire*“, vestind păstorilor din jur marele eveniment al iubirii, nașterea Celui-ce întrupa iubirea, menită să desvoalte tot iubire, pe baza căreia să se ridice neamul omenesc la pedestalul ce i-a fost hărăzit de Creator 'a creiarea lumii.

Iubirea propoveduită de *El* a sfărâmat zăgazarile întunericului, dar n'a putut încă sfărma în întregime și pe cele al *zavisției* și ale *egoismului*.

Multe inimi n'au putut fi încă cucerite de sublimul cuvânt *iubire*; multe suferințe mai apasă și azi omenirea, care, deși aproape două mii de ani de-atunci, n'a fost încă capabilă să înțeleagă pedeplin ce va să zică *iubirea*. Iubirea de Dzeu, iubire de sine și mai presus de toate, *iubire de de-aproapele*.

Priviți în jur și Vă veți convinge, cât de puțină iubire adevărată, așa dupăcum

au propoveduit-o *El*, veți observa; iar în chimb, câtă durere, mizerie și tristeță, provenită din nepăsare, egoism, ironie și autoapreciere falsă.

Câte suflete goale, inimi împietrite, stau în rezervă pasivă față de milioanele de suflete plângătoare, trăite cu *speranța*, că'n urma *credinței* vor afla *iubire*.

Câte corpuri slăbite, tremurătoare, bat la porțile celorce se desfată în plăcerile vieții și cât de puține porți se deschid la aceste bătăi. Câți orfani și năpăstuiți își ridică privirea blajină și vocea înecată'n adânci oftări, spre a cerși mila celorce soartea le-a hărăzit o viață mai ușoară — și cât de puțini sunt aceia, cari își pleacă urechea ca să le asculte ruga; deși această rugă nu le cere altceva, decât cecece a propoveduit *El*: *iubire*.

I. Sântimbrea.

Serbări școlare.

În 20 i. c. la Școala Normală s'a dat de cătră societatea de lectură o serbare.

Deși tinerețea și-a dat multă osteneală pentru aranjarea ei, lausând și vreo 200 de invitați la toți intelectualii din loc, au participat foarte puțin public.

Cine așteaptă dela elevii unei școale prestațiuni artistice desăvârșite, nu cunoaște nici menirea școalei și nici scopul serbărilor.

Prin băncile unei școli generațiile trec an de an, așa că chiar aceleași program le trebuie din nou interpretate de alții, de mulțori mai inferiori ca talente. Și numai rar se manifestă vre-un talent mai pronunțat, care nu poate fi nici el cultivat, fiind scopul școalei altul decât pur cel artistic.

Cum însă serbările sunt un bun mijloc de propagandă culturală și la sate, unde gusturile nu sunt rafinate și unde începutul se impune de urgență fie el cât de rudimentar, elevii școalei normale, învățătorii de mâine, trebuiesc îndrumați și pe acest teren de activitate și încă în mod cât mai practic.

Eată pentru ce serbările date de-o școală normală nu sunt numai ocaziuni de petrecere, ci de educație profesională.

Publicul care există la astfel de serbări, chiar

In ziua de 26 i. c. seara să veniți necondiționat la deschiderea festivă a „CASINEI“.

Cu onoare aducem la cunoștința On. Public din Deva și jur, că cu data de 20 i. c. am preluat **cafeneaua și restaurantul „Casina” din Deva,** iar în 26 i. c., a doua zi de Crăciun, vom face deschiderea festivă. Asigurăm On. Public despre bucătărie de prima calitate, băuturi bune, precum și serviciu prompt. In fiecare seară concertează eminența orchestra „Ötvös”. Rugăm sprijinul On. Public. **POPESCU și DEUTSCH.**

In ziua de 26 i. c. seara să veniți necondiționat la deschiderea festivă a „CASINEI“.

dacă n'ar afla totdeauna o artă după gustul său, împlinește o datorie ce-o are față de generațiile viitoare.

În seara zilei de 22 I. c. s'a distribuit în orfelinatul din loc darurile de Crăciun. Comitetul în frunte cu Dna Groza a asistat. aproape complet, apoi ofițerii garnizoanei în frunte cu Dl Colonel Dimitriu și membrii corpurilor didactice dela toate școlile.

Cuvântarea dlui prefect Dr. Gh. Dubleşiu și programul compus de dl inv. Sântimbrean, deși au fost pătrunse de însemnătatea momentului, n'au putut da serbării farmecul pe care-l are adevăratul ajun de Crăciun. Suntem de părerea că datoria, despre care a vorbit dl prefect ne împune ca să trecem preste orice considerafii și să facem serbarea la timpul ei, adică în ziua de ajun. Altcum prea puțini își vor mai aduce aminte peste trei zile, când va fi ajunul că mai sunt și orfani de războiu.

Raportar.

Apă rece.

Aproape trei luni de când se ventilează'n lungul și latul țării știria, că cu începere din 1 Ianuarie 1925, soarta funcționarilor, cari ani de-arândul au tras și trag și în prezent greul mizeriei, se va ameliora simțitor prin înbunătățirea salariilor mizere de până aici.

Bucurii și speranță în toate părțile; toți așteaptă cu nerăbdare zilele mai fericite, pline de belșug, ale unui trai mai omenesc. Se fac calcule și planuri, cum să se cheltuiască mai rațional puzderia de bani.

Pantalonii sparți, rocurile cu coatele găurite, căciula prin care ese părul, ca să se aerizeze, încep a fi privite de stăpânul lor cu dispreț, în speranță, că nu preste mult vor fi aruncate spre vecinică odihnă în muzeul familiar, pentru posteritate, ca documente antice, cari se dovedească soarta funcționarului în veacul al XX-lea. Vine ameliorarea salariilor.

Dar, pe când pleiada funcționarilor de toate categoriile se pregătește să ia ofenziva birui-

toare contra mizeriei, cu ajutorul noului spor de salariu, în tabăra contrară, specula nesațioasă, fortificată în fortăreața milioanei câștigate'n urma războiului, se pregătește și ea, pentru a primi atacul și a-l respinge iarăși în mizerie, cu ajutorul urcării prețurilor, cu sau fără de rost, a tuturor articlilor indispensabili pentru existență.

Iar ca pupăză pe colac, se urcă prețul produselor regiei, taxele de transport, se contingentează cerealele, se majorează taxele de vamă la import, sub pretext că se ajută industria internă. Trusturile se'nbogătesc, iar consumatorii înghit în sec. Exportăm cereale și alți articli de prima necesitate, iar în schimb importăm mătasă, parfumuri și diferiți articli de lux, cari umplu vitrinele prăvăliilor și acopăr nevoile milionarilor din preafericitul Canaan al nostru.

Combustibilul, carnea, untura ouăle etc. sunt speculate, trecându-se preste graniță, pe-când în interior prețul lor crește mereu. Apoi

când bietul funcționar se deșteaptă din frumosele visuri, în cari se legăna cu speranțe unui viitor mai fericit, cauzat de noul spor, constată uimit, că sporul atât de mult trimbițat, este zero, în raport cu realitatea și, că pantalonii sparți și căciula cu ventilator, apoi cenușa rece'n vatră și stomacul lipit de spate, încă multă vreme-i vor fi cei mai devotați prieteni, iar când își șterge de pe față-i palidă și muncită noroiul improșcat de roțile automobilelor, cari aleargă'n goană nebună după afaceri, își va zice cu mirare: „Măi!..., cum se îmbată lumea cu apă rece”. I. S.

— Dela primăria orașului Deva. Primăria orașului Deva, vinde prin licitație publică circa 120 fire de arcații scosi din rădăcină. Licitația se va ține la curtea economatului în ziua de 15 Ianuarie 1925 oara 9 a. m. Deva, la 20 Decembrie 1924. Herbay primar.

— Simpaticul nostru medic Dr. Eugen Hossu va deschide laboratorul său dentistic în casele propii, despărțându-se de d-na Cserey.

Tudor Dragomir.

Pe vremea aceia lumea chiar pentru cei de viață boerească, era cam atât cât se vede prin geam. De prin cărți doar de se mai citea câte ceva și despre alte țări, dar și aceasta nu o puteau face toți, chiar când erau de viață mare.

Rari erau boerii care catadicseau să-și trimită odraslele prin străinătăți la învățătură, iar cei care învățau să scrie și să cetească câteva buchii, cu dascălii greci de la noi, erau buni bucuroși când scăpau de nuiua preceptorească și se mulțumeau să știe a-și scrie numele.

Pentru felul de trai de pe atunci aceasta era și prea destul.

Cărmuitorii țării erau de multă vreme tot venetici de prin Fanar, care aduceau odată cu dâștii și dregatori pentru toate treburile țării.

Boerii, afară de cei greciți, trăiau numai pentru ei și familiile lor și neluând parte în afacerile publice, nici de carte nu prea aveau nevoie.

De aceia chiar istoria timpurilor mai noi, care au urmat după perioada fanariotă, nu înregistrează de cât puține nume de cărturari.

Totuși pe ici pe acolo se mai menținea obiceiul vechi ca boerii să-și trimită copii la în-

vățătură prin țările apusului, cu toate greutatele ce trebuiau învinse în călătoria aceasta, mai ales prin țară, unde nu erau alte mijloace de transport de cât poștalioanele.

După ce treceai granița, călătoria cu drumul de fer era mai lesnicioasă, dar până să ajungi acolo trebuia să mergi zile și uneori săptămâni întregi cu poștalionul, să dormi prin hanuri la drumul mare și de multe ori nici nu erai sigur dacă vei ajunge la ținta călătoriei, codrii neștrăbătuți din nordul Moldovei fiind împănăți de hoji.

Bătrâni care au auzit de la părinții lor, povestesc cum pentru ca grânele boerești să poată fi duse până la Galați, trebuiau să formeze caravane întregi de care cu boi, care plecând de la Roman sau Bacău, mergeau câte două sau trei săptămâni, până ajungeau la Galați.

Prin orașele celelalte grânele nu erau căutate de cât în măsura cât serveau la hrana orașelor și negustorii nu le cumpărau de cât aduse la Galați, tot din cauza nesiguranței drumurilor. Vătafii boerești care însoțeau aceste caravane, erau aleși totdeauna dintre cei mai dibaci și mai ageri la minte și cărașii erau toți înarmați. Cu toată mulțimea cărașilor și cu toate armele lor, moș Anghel de la care am auzit

cele de mai jos, spune că nu erau rari cazurile când caravana era atacată de acești „feciori de lele” sau „băeți fără stăpân” cum îi numea el.

Poveștile cu hoji le ascultam mai cu drag de la unchiș, de cât pe ori care altele, pentru că le spunea mai cu sentiment, parcă ar fi spus ceva din viața lui, ca pe niște întâmplări prin care el singur ar fi trecut.

De multe ori în decursul povestirilor de acest fel, bătrânul care acum era un fel de factotum la casa tatălui meu, uita să continue și oftând, rămânea dus pe gânduri ca și cum amintirile ce-i scormoneau întâmplările cu hoji, l'ar fi transportat undeva departe în lumea unor timpuri trecute, după care însuși inima lui jinduia.

De aceia nu știu cum, dar lungă vreme am rămas cu bănuiala că moș Anghel, un foarte credincios servitor de altfel, nu povestea acele întâmplări din auzite, ci din chiar propriile lui fapte. Bănuiala aceasta este cu atât mai legitimă cu cât se oploșise la curtea noastră, fără să știe nimeni de unde vine.

Tata se pomenise într'o bună zi cu dâșul argat la grajd, iar după câțiva ani în care el dăduse dovezi de credință și mai cu seamă

SĂPUNUL
de toaletă
ELIDA
are renume
mondial

Din politică.

Ion Pribeagu.

O, buget slăvit de veci

Ce hrănești atâția seci

Cu-ale tale grafi...

Tu dai bunuri răilor,

Ranguri nătărăilor,

Și atârni dulăilor.

Cruci și decorații...

Prăbușești credințele,

Turburi conștiințele.

Numai c'o zâmbire.

Strâmbi puterea legilor,

Saturi poșta regilor,

Dărui gloriilor blegilor,

Hoșilor mârjire.

Schimbă guvernele pe rând,

Cumperi toate ce se vând.

Într'o noapte neagră.

Taine vinzi dușmanilor,

— Curmi avântul anilor

Și trimiți țaranilor

Costume elegante
pentru domni,

raglance și palto-
ane pentru iarnă

pregătește după măsură, cu pre-
țuri moderate Firma de croitorie

MINORITS,

Deva, Piața Unirii. Telefon No. 49.

Mare asortiment de stofe

engleze, cehoslovace și interne

Biruri și pelagăr.
Tu tragi toate sforile,
Rămădești ororile
Și incolți ratații,
Faci apostoli din zevzeci,
O, buget, slovit de veci
Be hrănești atâția seci

Cu-ale tale grații...

Așa seria în 1915 un oarecare Ion Pribegu- când voia ca să dea câte o lecție guvernului. Dacă înainte de război, se simțea nevoia acestor lecții; dar ce să mai zicem acum după război? Păcat că nu mai sunt astfel de „Pribegi“.

D. Popescu Sarmisegetuza.

Economice.

Interesându-ne la Banca Economic soc. acț. din Deva, asupra modului economizării de capital prin mici depuneri săptămânale, am primit informația, că acest ram de întreprindere financiară și de-o mare însemnătate socială, pe care la introdus susnumitul institut, pentru a ține vie închinarea spre economizare, a și produs deja mare interes în rândurile publicului.

Se vede că publicul a ajuns deja la ideea, că nu este bine să-și cheltuiască tot câștigul, ci e bine, ca o bună parte a aceluia să și-o pună la adăpost, prin economizare, parte pentru vre-o eventuală lovitură a sorții, iar parte pentru a-și ameliora starea materială.

Cel mai potrivit mod de-o economiza un capital oarecare, este sistemul depunerilor săptămânale de Lei 20, 40, 100 etc., economizate cu ușurință, după cinci ani se sporesc la sume de 6500, 13000, 32000 etc.

Se pot face depuneri de cotizații și pe 4 sau mai multe săptămâni de-odată.

Este speranță, că prin acest sistem de economizarea, dacă va succeda să fie făcut plăcut de toate părțile publicului, închinarea spre economizare, care durere, la publicul nostru încă nu este destul de desvoltată, va putea fi trezită și, menținută în permanență, se va intensifica.

97 1-2

Reflexii la Pomul de Crăciun al Orfalinatului din Deva.

În sala iluminată de razele pătrunzătoare ale luminii electrice, un mare brad, împodobit cu fire strălucitoare, încărcat din greu cu bunătați și daruri ce plac copiilor, vestește micuțelor orfane de războiu, c'a sosit Moș Crăciun, aducătorul de bucurii, atât celor mici, cât și celor mari.

Ca la o pornică, razele orbitoare ale luminii becurilor electrice se sting, iar la lumina palidă a luminilelor, cari atârna de falnicul brad, din piepturile micuțelor orfeline se înalță spre sferele Divine, acordurile melodiase ale cântării bisericești: „Naștere Ta Christoase“.

O lăcere adâncă se lasă asupra numeroasei asistențe, care prin ochiul inimii par'că vede, ca printr'un vâl des, îndoliat, departe, departe, umbre nălucitoare, cari își ațințesc privirile spre copilele, cari uimite de strălucirea Pomului, încunjoară falnicul brad atât de frumos împodobit.

Sunt Ei, falnicii brazi ai neamului românesc, din suferințele și sângele cărora s'a născut înăptuirea mântuirii.

Sunt Ei, cari ca cheazăie a îndeplinirii datoriei, ne-au lăsat ca zălog o parte din trupurile și sângele lor, pe orfanele din jurul bradului, iar acum privesc din depărtare, din zări străine, să vadă întrucât, posteritatea știe aprecia acest zălog.

Inimile se strâng, ochii se împăienginează, iar

cân apoi becurile lampelor își reflectă din nou lumina, vâlul îndoliat se pierde'n bezna depărtării, în sală noui acorduri se înalță: O ce veste minunată... Cel fără de'nceput... Să ne mântuiască.

I. Sântimbrean.

Cețiți, răspândiți „Gazeta Hunedoarei“

INFORMAȚIUNI.

— *Tuturor colaboratorilor și cetitorilor gazetei noastre le dorim sărbători vesele și fericite.*

— *Rugăm cu existență pe On. abonanți ai gazetei, ca întrucât sunt în restanță cu costul abonamentului, să binevoiască a-l achita cât mai curând posibil, de suportat spese mari cu scoaterea gazetei. Banii sunt a se trimite la adresa, Administrației.*

— *Daruri de Crăciun.* Ca în toți anii, astfel și în anul acesta, Primăria orașului nostru Vă împărții copiilor săraci diferite daruri, Miercuri în 24 l. c.

— *Știri dela Sfatul Negostoresc.* Duminică a avut loc adunarea Sfatului Negostoresc în Sala Primăriei în cauza constrângerii a creditului care chestie este vitală în comerțul de azi. Negustorii sunt siliți a restrânge creditul. Publicului fiind și al lor restrâns din partea angroșiștilor. Această nu înseamnă că nu se mai dă absolut credit, nu mai debitanțul trebuie să se oblige că la caz de proces se supune la hotărârea Judecătoriei de Arbituri a Sfatului. Sa mai descutat și măsuri contra acelor debitanți cari nu blătesc la termenul obligat.

— *În una din salele restaurantului Crucea-Albă este aranjată o frumoasă expoziție de picturi. Intrare 5 lei.*

— *La școala medie din Ilie s'a înființat cohorta cercetășască Traian.*

— *Duminea, în 21 l. c., a avut loc serbarea de Crăciun la Grădina de copii din localitate, împreună cu obicinuitul Pom de Crăciun.*

— *Ordin circular către comitetele școlare și diriginții școalelor de stat.* Pentru ca bugetele școalelor să se poate îngloba în bugetele comunelor învoiam comitetele școlare ca cel mult până la 29 l. c. să compune bugetul școlar în 4 ex. Un exemplar îl vor transpune primăriei comunale 2 ex. le vor înainta comitetului școlar județean iar 1 ex. va rămânea în ar-

multă milă de vite, îl făcuse mâna sa dreaptă în gospodărie.

De multe ori trebuie să fi văzut el în nopțile senine de vară șirul caravelor șerpuiind printre sălcile luncilor de pe malul Siretului în merul lor domol spre Galați și să fi ascultat doinele din caval cântate de cărași în tăcerea acelor nopți, în care doinașul culcat pe spate în căruța plină cu grâu, privea pulberea de sclipiri presărată ca niște fire de aur în calea laptelui, sau gănușa ori jocul neastâmpărat de scânteri ale luceafărului care vestea sosirea zorilor, când scârțâitul monoton al carelor și trilarile fluierului, se îngănuau cu cele ale privighitorilor din luncă, pentru a putea vede atât de bine în povestirea lui aceste tablouri, pe care parcă le aveam înaintea ochilor când mi le descria.

Numai acel care străbătând vreodată pădurile în miez de noapte, a simțit fiorii care-ți în-crâncenă carnea, când pe neașteptate liniștea în care totul zace este spartă de țipătul plângător al huhurezului, poate să-și dea seama câtă spaimă și ce fiori de groază îmi străbăteau vinele, când moș Anghel descriind acele piesagii nocturne în care caravanele străbătând luncile pe nopți întunecoase, cu facile aprinse la fiecare al treilea car ca niște meteori, care

înșirați în besna nopții se mișcau încolăcindu-și șirul după cotiturile drumului, imita plânsul cobitor al acestei păsări.

Câte un flăcău mai șugubăț din caravană răspunzând la țipătul huhurezului, acesta își repeta strigătul și duetul continua până ce vrenul mai slab de fire dintre cărași, se răstăea la flăcău să-l lase în pace cu cobitul lui.

La dus, toată caravana și chiar vâtaful era cu voie bună, dar când se întorceau de la Galați spre casă cu banii de pe grâne, toți, dar mai cu seamă vâtaful, erau tare îngrijorați, din cauza banilor. Cu grăul hoții nu aveau ce face și de aceea în spre Galați vâtaful era sigur că nu i se va întâmpla nimic.

Cu banii însă se schimbă și moș Anghel povestea cum mulți din aceștia se travesteau în femei pentru a nu li recunoscui de hoși la caz de nevoie, sau cum ascundeau galbenii stăpânului în mijlocul unei mămăligi pusă într'o traistă, pe care o legau la carâmbul căruței ca și când nimic alt de cât mâncare n'ar fi fost acolo.

Odată, împins de curiozitate, am întrebat pe unchiaș, dacă nu cumva fusese și el căraș ori vâtaf boeresc de știa acestea așa de bine și el a făcut din cap nu semn că nu și buzele i se strânseseră în semn de dispreț, dar n'am

îndrăsnit să-l întreb cum de cunoaștea așa de bine aceste trucuri.

Nu-i vorba moș Anghel spunea odată că o caravană de acestea a fost atacată în drum spre Galați și nu la întoarcere, dar că hoșii n'au furat grăul, ci au prins pe vâtaf și l'au trimis sub pază în codrii lor.

Căpitanul hoșilor a făcut apoi pe vâtaful până la Galați, unde a vândut grăul, a luat banii și apoi a adus caravana înapoi până la locul unde lăseseră pe vâtaf și plătind cărașia oamenilor i-a trimis cu vâtaf cu tot înapoi.

— „Asta-i înfloritură moș Anghel“ — l-am contrazis eu. Galații este doar târg și cărașii puteau spune cine este vâtaful lor și-l închideau.

— „Hei! ar fi spus ei, dar se întorceau tot pe la noi, adică pe acolo pe la hoși, corectă moșneagul și atunci știau ei ce-i așteaptă.“

Acest „pe la noi“ scăpat de dânsul, mi-a întărit și mai mult bănuiala, pe care multă vreme după ce bătrânul murise în cinste și omenie la curtea noastră, tot am mai avut-o și ori de câte ori îmi aminteam de dânsul, nu mi-l puteam imagina alfel de cât cu brăul înțesat de cuțite și pistoale, de și tot timpul cât a stat la noi până a murit, nu l văzusem purtând nici măcar un briceag.

(Va urma.)

Săpunul prefarat de gospodină este
Săpunul Schicht Marca „CERB“
curăță admirabil și este extrem de spornic

chiva școalei. Normele despre care se vor compune bugetele sunt cuprinse în ordinul nostru. No. 17/924 publicat în No. 4 al Gazetei Oficiale din 1924. La venite vor trece și arând pământurile școlare. Aceasta e se va satori în conformitate cu dispozițiile deciziunii ministeriale No. 28834/924 Publicat în Buletinul Oficial No. 9 pag 605-607. Domnii președinți și secretari (diriginți) ai comitetelor școlare sunt răspunzător pentru executarea acestui ordin. Revizor școlar: V. Anastasiu.

— Știri de la Cinema „Amor”. În ziua de 28 I. c. Duminecă se va rula filmul „Miedardus” mare dramă istorică monumentală în 11 acte, în rolurile principale cu Várkouyi Mihály, contesa Eszterhazy Agnes, Eugen Neujeld și Szoreghi Iuliu. În ziua de 30 I. c., Marți D-1 V. Săcărean actualul chiriaș al teatrului va da reprezentanța de „adio” prețuri cu reduse renumitul filmul comic (doar și viața este comedie) „S-ta Treime a mătușelor” în 4 acte cu Lotte Neumann și Huszar Carol în rolurile principale. Totodată mulțumește și prin aceasta cale On. Public sprijinul și pentru bunăvoința pe care au arătat-o în acest scurt timp fața de Dânsul, silit fiind a ceda conducerea cinematografului deocamdată orașului în administrare proprie. Sa sperează însă, că în urma unei invidii cu Primăria orașului, va putea servi și pe mai departa Publicul cu cele mai moderne filme ale artei cinematografice.

— Numai pentru 50 Lei veți primi imediat recomandat: 1 calendar familiar, 1 calendar de părete, 1 exemplar din „Lira Libertății”, cea mai frumoasă carte de cântece naționale, care conține: Marșuri eroice, Imnuri, Doine, Hore, Cântări școlare și populare, 1 bilet de loterie cu mari șanse de câștig, a cărei tragere va fi la 16 Februarie 1925 în Cluj. Tot omul este dator să-și încerce norocul. Comandele se fac prin mandat poștal, la adresa: N. Jugănaru tipograf, Str. Memorandului No. 22, Cluj.

Giranți: I. Sântimbrean, I. Mihu, A. Mănciușcu.

Ministerul Muncii, Cooperățiunii și Asigurărilor Sociale.
Casa Cercuală din Deva.

Ev. 275—1924.

Publicațiune de vânzare.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 10 Ianuarie 1925 oara 2 d. m. va avea loc I. licitațiune, iar în ziua de 19 Ianuarie 1925 oara 2 d. m. a II. licitațiune în comuna Vețel prin care se va vinde averea mișcătoare aparținând debitorului Intreprindere Forestiere Română prevăzută în procesul-verbal de sichestru No. 275 și anume:

Obiectele: 2000 bucăți traverse à Lei 20 Suma totală Lei 40.000.

Această vânzare se face în baza art. XLIV. din 1883, §§. 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73 și 74.

Condițiile de licitație: a) La I-a licitație, toate obiectele a căror valoare nu întrece 1000 Lei se vor vinde și sub prețul de strigare (estimare) celelalte obiecte cu $\frac{3}{4}$ a prețului.

b) La II-a licitație se vor vinde fără considerare și sub prețul de strigare.

Dat Deva, la 24 Decembrie 1924.

101 1 1

Șeful secției: Iosif Klimstein.

De vânzare din mână liberă:
arător, vie și grădină cu pomi.
Adresa la Administrația ziarului 99 1 1

Mare asortiment de mobile!

În marele meu depozit se află garnituri complete de dormitoare și sufragerii. — Confecriune proprie. 81 3 3

M. ROSENBERG tâmplar de edificii și mobile DEVA.

Afișați în Gazeta Hunedoarei!

Tipografia V LAUFER instalată cu motor electric, Deva.

Publicațiune.

Subsemnatul ca curatorul masei falimentare al firmei căzute în faliment „Frantisc Steiner și Comp.” prin publicațiunea prezenta comunic, că creanțele active aparținătoare la masa falimentare sub pozițiile din inventar sub Nr. 2051., 2031., 1964., 1965., 1963., 1969., 1991., 2000., 2013., 2018., 2108., 2094., 2111., 2114., 2116., 1990., 2104., 2043., 2075., 1958., 1959., 2009., 1987., 2071., 2086., 2079., 2069., 2009., 2067., 2068., 2078., 2083., 2057., 2077., 1993., 2089., 2052., 2004., 2114., 2064. și până în ziua de azi neincasate se vor vinde acelor, cari oferesc pentru ele mai mult.

Ofertele prin scrisori închise se înaintază provăzute cu un vadiu de 300 de Lei până la oarele 12 ziua 28 Decembrie a. c. în biroul advocațional subscrisului dr. Arpad Laufer curatorul masei falimentare.

Comisiunea falimentare va decide asupra ofertelor sosite la 30 Decembrie a. c. Masa falimentară nu garantează nici existarea și nici încasarea creanțelor acum vândute.

Cumpărătorul, cărui ofert se primește este obligat a plăti simultan cu prețul de cumpărare și tacsă cumpărării după șcala III.

Deva, la 14 Decembrie 1924.

Dr. Arpad Laufer advocat,
curatorul masei falimentare.

98 1-1

Se caută un ortac cu 50.000 lei capital la o prăvălie cu bună circulație de pe Piața Unirei. Deva. Adr. la administrația.

91 3 3

Judecătoria de Ocol, Deva.

Nr.: G. 4424—1924.

Edict de licitație.

Subscrisul esmis a Judecătoriei de Ocol, Deva în sensul §-lui 102. Art. de lege LX. din anul 1881, prin aceasta publică, că în urma deciziei cu Nr. G. 67 din anul 1923 a judecătoriei de Ocol Deva pentru 8050 Lei capital și acc. execuțiunea de escontentare în favorul lui Dr. Valeriu Pocol mișcătoarele cuprinse cu acea ocaziune și prețuite în Lei 25000 și anume imobile se vor vinde prin licitație publică.

Deci în semnul deciziei de sub G 4424—924 pentru încasarea pretenziunii de Lei 8050 capital și pentru spesele de 412 Lei 50 bani stabilite până astăzi, se defige termenul de licitație pe ziua de 3 Ianuarie 1925 la oara 3 d. m., la casa executivilor în Deva, unde se va pleca dela Judecătoria de Ocol Deva.

Pe aceasta licitație cumpărătorii se înviiă cu acea observare, că mișcătoarele de sus în înțelesul Art. de lege LX. din 1881, 107 și 108 din parte a celui mai mult pronunțată au să fie plătite momentan în bani gata și în caz de lipsă acestui, mișcătoarele se vor vinde și sub prețul estimator.

Intrucât mobilele care cad sub licitație sau cuprins și asupra cuprins în favorul alora și ca asigurat dreptul de contentare § lui 120 asupra acestora, aceasta licitațiune în baza Art. de lege LX. din anul 1881 se va efepui și în favorul lor.

Deva, la 16 Decembrie 1924.

102 1 1

Szász, esmis.

MARE TÂRG DE ANUL NOU!

Preț foarte moderat!!

DIFERITE
JOCĂRII
FRUMOASE
PENTRU COPII
DIN ȚARĂ ȘI STRĂINȚATE

Jocuri sociale!
Articli de decor
din piele, albume
și cărți de amintire

Violine, strune și alte părți
constitutive pentru acestia
Cele mai mari noutăți în
ARTICLI MUZICALI

Mare asortiment
în cărți românești,
nemțești, ungurești

Ilustrate pentru
felicități Anul Nou

în asortiment mare
cu preț avantajos
:-: se capătă :-:

IN LIBRĂRIA
V. LAUFER
TELEFON 35. DEVA TELEFON 35.

Cenzurat. P. Comand. Pieței: Căp. I. Șiștaroviclan.